

дители тѣ мѣ като си испанили озаконени тѣ длжности, тръгнали си да си идѣтъ въ Назаретъ; а Исусъ не е былъ при тѣхъ на отшествіе то имъ, и они са сѣкали, чи е ведно съ пріатели тѣ си и родители тѣ имъ напредъ на пѣтъ: и така сѣ прѣминѣли за единъ цѣль день пѣтъ безъ да пригледатъ никакъ дѣто го нѣма того съ тѣхъ. Но вечеръ тѣ като сѣ пригледали, чи го нѣма, прѣнощѣвахъ оускзрвени, и въ зорнѣ тѣ поспѣшихъ да сѣ врататъ въ Іерусалимъ: и го натѣрихъ тамъ помеждѣ оучители тѣ, които слѣшаше и испытваше, а они са чѣдохъ за смисла мѣ и за голѣмий мѣ разѣмъ. И като мѣ са оплакахъ родители тѣ мѣ и рекохъ защо да имъ стори тыа скзрвь: онъ имъ отвѣща: требаше да разѣмѣтите, чи съмь въ отеческій си домъ. Но пакъ са врати съ тѣхъ въ Назаретъ и живѣше повѣненъ подъ родителскѣ тѣ имъ власть, и тѣй мѣ са радвахъ повиче, защо то го сѣвахъ тѣхенъ сынъ.

§. 10. Кръщеніе Исусово.

Святый Іованъ кръститель, сынъ Захарѣвъ, като прѣживѣ въ пѣстынѣжта тѣ до 32 то лѣто на възраста си, излѣзи като пѣстыножителъ да проповѣда по всичкѣ тѣ Іерданскѣ странѣ кръщеніе то въ покаяніе и оставленіе на грѣхове тѣ: въ сѣщото врѣма Благовѣствоваше, какъ и предъ вѣчно опредѣленный, и онъ только вѣкове чаканый Мессіа е достигналъ веки, и са находи помеждѣ Іерсилтани тѣ, които има въ рѣцѣ си лопатѣ тѣ, и е готовъ да оутрѣви веки гѣмното си. Пшеницѣ тѣ си ще да събере въ житницѣ тѣ си, и пѣвѣж тѣ ще изгери на огнь во вѣки не огасимъ. Тога доде то са втичаше отъ вѣдъ наредно множество при него за да са кръща, доди и Исусъ по междѣ множество то да са кръща, като единъ отъ множество то. Но Святый дѣхъ надыха Іоанна кръститела и даде мѣ силѣ да го познае, чи е той Творецъ и Спаситель. и рече Іоаннъ: о Господи! додѣто азъ имамъ потрѣвѣ да мѣ кръщашъ ты, а пакъ ты ли идишъ да тѣ кръщамъ азъ? А Исусъ мѣ отвѣща: остави нынѣ тѣхъ пытаніа та! Азъ трѣва да доврѣшѣ всичкѣ тѣ